

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

พ.ศ.๒๕๕๑

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรค ๑ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา และโดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๕(๑/๒๕๕๑) เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๑ และในคราวประชุมครั้งที่ ๓๖(๒/๒๕๕๑) เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๑ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วย จรรยาบรรณข้าราชการสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พ.ศ.๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และประกาศอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.พ.อ. กำหนด

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พิบูลสงคราม(ก.จ.ม.)

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน
ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีมีปัญหาในทางปฏิบัติตาม
ข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีนำเสนอ ก.จ.ม. เป็นผู้วินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

วัตถุประสงค์และหลักการกำหนดจรรยาบรรณ

ข้อ ๖ จรรยาบรรณในการทำงานและการประกอบอาชีพเป็นข้อกำหนดเชิงพฤติกรรมที่ดีงาม
และเป็นเครื่องชี้นำที่อยู่บนพื้นฐานของค่านิยมสากลที่ข้าราชการทุกคนของมหาวิทยาลัยต้องยึดถือและ
ปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

(๑) เพื่อบ่มเพาะทัศนคติเชิงบวกในการปฏิบัติงานที่จะส่งเสริมให้คุณภาพการ
บริการดีขึ้น

(๒) เพื่อปรับปรุงตนเองสู่การสร้างการบริการที่เป็นเลิศตามความต้องการของ
ผู้รับบริการ

(๓) เพื่อสนับสนุนพัฒนาการเชิงบวกของชาติ

ข้อ ๗ หลักการกำหนดจรรยาบรรณในการทำงานและการประกอบอาชีพ มีดังนี้

(๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

(๒) ซื่อสัตย์ สุจริตและรับผิดชอบ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

(๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ไม่มีอำนาจครอบงำ ทำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

หมวด ๒

จรรยาบรรณและการรักษาจรรยาบรรณ

ข้อ ๘ ข้าราชการจะต้องรักษาจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ โดย
เคร่งครัดอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง วิชาชีพและการปฏิบัติงาน

ข้อ ๘ ข้าราชการพึงเป็นผู้มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ

ข้อ ๑๐ ข้าราชการพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ และไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาบรรณวิชาชีพกำหนดไว้ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพนั้นด้วย

การประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพซึ่งคณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้สั่งลงโทษในชั้นความผิดอย่างร้ายแรงเป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๑ ข้าราชการพึงมีทัศนคติที่ดีและพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๑๒ ข้าราชการพึงปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการและมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

ข้อ ๑๓ ข้าราชการพึงยึดมั่นในปณิธานของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ

ข้อ ๑๕ ข้าราชการพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผลโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของทางราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๖ ข้าราชการพึงปฏิบัติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๗ ข้าราชการพึงดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๘ ข้าราชการพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกลุ่มงานของตนทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๑๙ ข้าราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาพึงประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีและพึงดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๒๐ ข้าราชการพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนากิจการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และมุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๑ ข้าราชการพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์และมีความสัมพันธ์ที่ดี

การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ร่วมงานซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๒ ข้าราชการพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๒๓ ข้าราชการพึงส่งเสริมให้เพื่อนข้าราชการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของข้าราชการ

ส่วนที่ ๔ จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนและสังคม

ข้อ ๒๔ ข้าราชการพึงให้บริการแก่นักศึกษา ผู้รับบริการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเป็นธรรม เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ และใช้กิริยาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้นักศึกษา ผู้รับบริการและประชาชนที่ติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ต่อไป

ข้อ ๒๕ ข้าราชการพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของบุคคลทั่วไป

ข้อ ๒๖ ข้าราชการพึงละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้แก่กันโดยเสน่หาจากนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชนหรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินกว่าปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

การเรียก รับหรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา ผู้บริการหรือประชาชนเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใด เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๗ ข้าราชการพึงรักษาความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการและประชาชน

การเปิดเผยความลับของนักศึกษา ผู้รับบริการหรือประชาชนที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่จากความไว้วางใจ ทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษา ผู้รับบริการและประชาชน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๘ ข้าราชการพึงรักษาความสัมพันธ์กับนักศึกษา ผู้รับบริการและประชาชน

การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์กับนักศึกษา ผู้รับบริการและประชาชนซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๙ ข้าราชการพึงปฏิบัติตนด้วยความรับผิดชอบที่ดีต่อนักศึกษา ผู้รับบริการและประชาชน สังคมและประเทศชาติ

หมวด ๓

จรรยาบรรณของอาจารย์

ข้อ ๓๐ อาจารย์จะต้องรักษาจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๓๑ อาจารย์พึงประพฤติตนอย่างมีจริยธรรมให้เป็นผู้สมควรแก่การยกย่องและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาและประชาชน

ข้อ ๓๒ อาจารย์พึงอุทิศตนเพื่อนักศึกษาและการศึกษา

ข้อ ๓๓ อาจารย์พึงถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่นักศึกษาและเพื่อนร่วมงาน

ข้อ ๓๔ อาจารย์พึงสอนหรืออบรมนักศึกษาให้ถูกต้องตามกฎหมายและศีลธรรมอันดีของประชาชน

การสอนหรือการอบรมเพื่อให้การกระทำที่รู้ว่าย่ำผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงและถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๕ อาจารย์พึงมีคุณธรรม จริยธรรม มีความเมตตากรุณา และมีความยุติธรรมแก่นักศึกษา

ข้อ ๓๖ อาจารย์พึงรักษาความสัมพันธ์กับนักศึกษาอย่างกัลยาณมิตร เป็นที่พึ่งแก่นักศึกษา สนับสนุนให้นักศึกษามีความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ

ข้อ ๓๗ อาจารย์พึงเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อ ๓๘ อาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยใช้เสรีภาพทางวิชาการในทางที่สุจริต ปราศจากการครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์อื่นใด

ข้อ ๓๙ อาจารย์ต้องปฏิบัติหน้าที่วิจัยอย่างมีจรรยาบรรณนักวิจัย

ข้อ ๔๐ อาจารย์พึงรับใช้สังคมด้วยการสร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

ข้อ ๔๑ อาจารย์ที่ได้รับอนุมัติให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ศึกษา ฝึกอบรมหรือปฏิบัติการวิจัย พึงปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวโดยเคร่งครัด

หมวด ๔

โทษทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนจรรยาบรรณหรือไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ผู้นั้นกระทำผิดจรรยาบรรณจึงต้องรับโทษทางจรรยาบรรณ

โทษทางจรรยาบรรณมี ๗ สถาน ดังนี้

- (๑) การตักเตือน
- (๒) การภาคทัณฑ์
- (๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด
การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิดและอาจกำหนดโทษ
อย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๔๓ ให้พนักงานใช้ข้อบังคับนี้และข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินการทางจรรยาบรรณ
ที่ออกโดยสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๑

ร้อยตรี

(ประพาส ติมปะพันธ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๕ และมาตรา ๖๕/๑ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และมาตรา ๑๒ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ บัญญัติให้สภา
สถาบันอุดมศึกษาออกข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการตักเตือน การมีคำสั่งหรือการทำทัณฑ์
บนกรณีกระทำผิดจรรยาบรรณข้าราชการ และพนักงาน ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดข้อบังคับว่าด้วย
จรรยาบรรณข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นไปตามบทบัญญัติของ
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ รวมถึงประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของ
จรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้